

sætning, men der indføres dog ialtfald herved en ny Benævnelse, som man forgjæves vil søge i den tidligere Postlovgivning. Derimod vilde jeg meget ønske, at det ærede Medlem paa et andet Punkt havde holdt sig noget mere til det, der staaer i Lovforslaget, end han har gjort, saaledes at han i det andet Punktum af 2det Stykke af hans Endringsforslag, hvor det hedder: „For Enkeltbrev er Portoen 6 Sk.“, havde sat ligesom i Lovforslaget: „for et løst Enkeltbrev“, og han burde ligeledes i det følgende Punktum ved Bestemmelsen om Portoen for et Dobbeltbrev have sat: „For et løst Dobbeltbrev“. Enkeltbreve omfatte nemlig ogsaa reccommanderede Breve, medens det dog er aabenbart, at Taxten for et reccommanderet Brev ikke er den samme som for et løst Enkeltbrev. Man kan tvistes om, hvorvidt den nævnte Betegnelse er passende, men vist er det, at det er den tekniske Betegnelse at kalde alle ikke reccommanderede Breve for løse Enkeltbreve. — Der har endvidere indsnæget sig en Ucorrecthed i det ærede Medlems Endringsforslag, som jeg maa tillade mig at gøre opmærksom paa. Der staaer nemlig i samme: ved Dobbeltbrev forstaaes et Brev, der veier mellem 3 Dvint og 50 Dvint. Hvad vil dette nu sige? Vil det sige, at et Brev paa 50 Dvint er medindbefattet under Dobbeltbrevet, eller at et Brev, der veier 50 Dvint, ligger udenfor? Jeg tør antage, at det ærede Medlems Mening ikke har været i denne Henseende at ville gøre Forandring i Lovforslaget, men at han har villet følge dette, hvor det i samme hedder, at der erlægges dobbelt Brevporto for Breve, som veie over 3 Dvint indtil 50 Dvint, hvilket efter sædvanligt Sprogbrug betyder 50 Dvint inclusive (Sere Stemmer: Nei!) So, saaledes forholder det sig, og saaledes har idetmindste Loven af 26de September 1865 været forstaaet. Hvad der er vist, det er nu, at det ærede Medlem i den Sætning, som han har sat ifstedetfor, ved at bruge Betegnelsen: „mellem 3 Dvint og 50 Dvint“, har sat de to nævnte Grændsepæle, om jeg saa maa sige, i et forskjelligt Forhold. Ved 3 Dvint vil han nemlig have, at Ordet: „imellem“ skal være

exclusiv, men ved 50 Dvint, at det skal være inclusiv. Det følger ligefrem af den foregaaende Sætning i Forslaget: „Ved Enkeltbrev forstaaes et Brev, der veier 3 Dvint eller derunder“, at det, naar der derefter siges: „mellem 3 Dvint og 50 Dvint“, er det ærede Medlems Mening, at 3 Dvint er at forstaae exclusiv; derimod er det vistnok hans Mening, at 50 Dvint er at forstaae inclusiv. Naar det ærede Medlem dernæst har gjort opmærksom paa, at det var unødtgjort at sige, at Portoen kunde frigjøres ved Frimærker til et Beløb af 4 eller 8 Sk., og at man derimod maatte sige, at det er Brevet, der frigjøres, da skal jeg ikke tvistes med ham derom, men notes med at henvise til, at det er nødtgjort den selvsamme Sprogbrug, der findes i Loven af 26de September 1865, og at det altsaa ialtfald ikke kan give Anledning til nogensohmest Misforstaaelse, naar den ogsaa bruges i den nu foreslaaede Lov. Grunden til, at alle de omtalte Bestemmelser ere optagne i Lovforslagets § 1, er den, at det synes hensigtsmæssigt ligeoverfor Publicum, der skal benytte Loven, at have samtlige de Bestemmelser, der angaa Brevforsendelser, samlede paa eet Sted, saa at det ikke skal være nødvendigt til at consulere baade Loven af 26de September 1865 og den nye Lov for at faae at vide, hvad et Brev skal koste; Brevforsendelser forekomme aabenbart hyppigere end Korsbaandsforsendelser eller andre dermed i Klasse staaende Forsendelser. — Hvad nu dernæst Bestemmelserne i § 2 angaaer, da er det ganske vist, at Lovforslaget ikke er udtømmende i saa Henseende, forsaavidt der i § 2 hverken er optaget Bestemmelserne om de forskjelligte Classer af Forsendelser, der kunne ske efter § 2 i Loven af 26de September 1865, og heller ikke de Regler, som skulle iagttages ligeoverfor Postvæsenet, forat Forsendelsen kan ske paa den betegnede Maade. I denne Henseende adskiller det ærede Medlems Forslag sig nu ikke videre fra Lovforslaget. Det er ikke tydeligere og bedre i saa Henseende, men derimod kan det maaskee nok give Anledning til Misforstaaelser. Naar det ærede Medlem kun nævner: „Korsbaandsforsendelser og deslige“, vil man nemlig nærmest være henvist til at tænke